

med Hensyn til Enhver at have paa rede Haand en saadan Oplysning som den, om han har boet et Aar i Communen, og det vil heller ikke gjøre nogen væsentlig Forskiel, om man fraskalder denne Betingelse med Hensyn til Valgretten; thi Ingen har Valgret uden at være ansat til Skat, og Statteansættelsen stæer i Marts, hvorefter Risterne til Repræsentantvalgene først sluttet henimod Nystaar eller i Begyndelsen af næste Aar, saa det følger af sig selv, at Ingen kan blive Vælger uden at have boet idetmindste $\frac{3}{4}$ Aar i Communen. Jeg troer derfor, at man af practiske Hensyn bør stemme for mit Forslag, om man ogsaa kunde mene, at det ikke er af Betydning. Noget Vigtigt gjælder med Hensyn til mit Forslag under Nr. 5, der gaaer ud paa at fraskalde den Fordring, der stilles i det foreliggende Lovudkast, at Vedkommende skulde være ikke blot ansat til Indkomstskat, men ogsaa have betalt den, thi det kan efter de gjældende Bestemmelser ikke finde Sted, at den Skat, der er fastsat for det foregaaende Aar, allerede skulde være betalt paa den Tid, Risterne affattes. Hvis man vilde forandre det efter Indenrigsministerens Forslag saaledes, at de Paagjældende skulde have betalt den Skat, der er forfalden paa den Tid, Risterne affattes, vilde der Intet være derimod at erindre, uden at det vilde forsøge Besværlighederne ved at affatte Risterne over saa stort et Antal Personer, naar der skulde søres Control med, hvorvidt hver enkelt af dem havde betalt sin Skat eller ikke. Naar Skatten er ansat, bliver den krævet, og hvis den ikke bliver betalt, indkræves den ved Hjælp af de Midler, som Lovgivningen hjemler, hvilket vil være tilstrækkeligt i denne Henseende. Jeg skulde derfor ogsaa tilslade mig at anbefale dette Ændringsforslag, idet jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg ved Uagtksomhed ikke har stillet et lignende til Slutningen af samme Paragraph, hvilket jeg imidlertid har afhjulpet ved Ændringsforslaget under Nr. 6. Jeg skulde ogsaa have tilladt mig at stille et lignende Forslag med Hensyn til det under Nr. 7 stillede Ændringsforslag, naar ikke den høitærede Minister havde underrettet mig om, at han agtede at tage det tilbage, hvilket han nu ogsaa her har tilkjendegivet.

Jeg skal dernæst udtale mig i nogle faa Ord om de øvrige Forslag. Nr. 1 gaaer ud paa ogsaa at fordrø Indfødsret som Betingelse for Valgret til disse Valg. Dette er noget Nyt i vor Lovgivning. Jeg kan imidlertid ikke finde Andet, end at der, saaledes som Omstændighederne efterhaanden have udviklet sig, kan være nogen Grund til en sliq Bestemmelse, og jeg skal derfor henstille til Enhver, hvorvidt man bør gaae ind derpaa eller ikke, idet jeg antager, at det ikke har nogen practisk Betydning, thi deels vil der sjældnere blive Tale om at vælge en Mand, der ikke har Indfødsret, og deels vil man, naar der blev Tale derom, kunne være overbevist om, at han paa en saadan Maade har tilkjendegivet sit danske Sindelag, at der ikke kan være Tvivl om, at han ogsaa vil virke med et saadant som Borgerrepræsentant. Min ærede Nabo (Gad) har foreslaaet, at man skulde bestemme, at 5 Aars Ophold her i Riget kan træde istedetfor Indfødsret. Det er, som bekendt, denne Betingelse, der stilles dem, der ikke have Indfødsret, for at kunne erhverve Borgerkab, og der er vistnok meget, der taler for, at Mænd, der have Borgerkab i Communen, ogsaa burde kunne udøve de communale Valgrettigheder og være valgbare. Dette vilde efter min Mening være en Lømpelse, der maaskee bedre passede til de practiske Forhold. Jeg har til dette Forslag under Nr. 3 stillet det Ændringsforslag, at der skulde tilføies Ordet „fast"; thi dette vilde maaskee ikke være overflødig. Dette Ord findes ikke i Næringsloven; men det har viist sig, at det maaskee vilde være rigtigt, om det fandtes der; thi man har Exemppler paa, at Handelsreisende have reist fra et Værtshuus til et andet hele Landet rundt i 10 Aar, og at de derved have kunnet erhverve Attest for at have opholdt sig i 5 Aar her i Landet, uagtet de have haft deres Familie og Hjemsted i Udlandet, hvor de ogsaa have opholdt sig i den Tid, de ikke vare paa Reise her i Landet. Da det nu vistnok ikke har været Meningen med denne Bestemmelse, at noget Saadant skulde kunne finde Sted, har jeg foreslaaet at tilføie Ordet „fast". — Jeg anseer det under Nr. 8 af Rigsdagsmanden for Rys-